

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancta Communitas, In Paupertate religiosa inviolata

Wissingh, Anton

Coloniae Agrippinae, 1699

Cap. XV. De aliquibus nocumentis obstantibus religiosæ paupertati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49611](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49611)

XVIII. Regula Magistric. 21. sic consolatur pauperes religiosos. *Eum vero certissime sciatis, plura à Domino recipere, quàm contempsit, cum Dominum sibi fecit, quem secutus est, debitorem: quid illi sufficit, cui ipse Dominus non sufficit? De pauperibus religiosis à Deo benedicendis merito verificatur illud Prov. 13. Est quasi dives, cum nihil habeat, & est quasi pauper, cum in multis divitiis sit.*

CAPUT XV.

De aliquibus nocentibus obstantibus Religiose Paupertati, &c.

Q. 1. An flaccescere, vel deperire incipiat status religiosus per paupertatis contemptum.

R. 1. *Affirm.* Idque fit pedetentim eo modo, quo dixit Christus *S. Birgitta* l. 7. *revelat. c. 26.* his formalibus: Sicut *S. Franciscus* vult multos trahere de mundo cum sua humili obedientia, ad recipiendum magna præmia in cælo, ita adversarius hujus Regulae multos de Ordine ejusdem *S. Francisci* trahet de humilitate ad superbiam, de rationabili paupertate ad cupiditatem, de vera obedientia ad faciendum propriam voluntatem, & ad sequendum corporis delectationem. Cum intravit Ordinem, per varias simulationes & hypocriticas actiones simulabit se sanctum, ut aliorum favorem lucretur, scientias addiscet, ut apud alios honorem sibi conquirit. Et insuper dicet: *Ego secundum dictam Regulam non possum licite pecu-*

pecuniam tangere, neque aurum, vel argentum possidere, & ideo aliquem specialem amicum habere volo, qui pecuniam & aurum meum teneat secretè secum ex parte mea, ut illa pecunia utar ego ad voluntatem meam.-- Verè est ita, quòd plures sunt illi fratres in mundo, qui tenent aut opere, aut voluntate, aut desiderio, regulam, quam diabolus docuit, quàm illi, qui servant Regulam illam, quam ego ipse docui Fratrem Franciscum. h. i. Subdit Christus, loquens S. Birgitta.

Sciastamen, quòd, quamvis isti Fratres scil. Francisci, & ejus adversarii commixti sunt, quamdiu vivunt in mundo; attamen ego separabo eos post mortem, quia Judex eorum sum, & judicabo Fratres Regulæ Francisci ad permanendum mecum simul cum Francisco in æterno gaudio. Illi autem, qui sunt de regula fratris adversarii, judicabuntur ad pœnas æternales in profundo inferni, si ante mortem se noluerint corrigere, & humiliter emendare. h. i. Subditur:

Nec est mirandum de hoc, quia illi, qui deberent mundanis hominibus dare humilitatis & sanctitatis exempla, ipsi præbent eis exempla vilia, & ribalditia cum sua cupiditate, & superbia. Et ideo certissimè sciant dicti fratres, quòd tam ipsi, quàm ceteri religiosi, quibus Regula prohibet habere proprium, & tamen habent aliquod proprium contra Regulam suam. NB. Volentes per hoc me placare, quòd inde aliquam partem mihi conferunt, eorum munera abominabilia

sunt mihi, & exosa, nec aliqua remuneratione bona sunt digna.

NB. Magis enim mihi gratum, & placitum est, quòd paupertatem beatam, quam professi sunt, secundum Regulas suas diligenter observent, quàm quòd totum aurum & argentum, ac etiam omnia metalla, quæ in mundo sunt, mihi presentarent. h. i.

R. 2. Multùm laudanda est Societas JESU ob hoc, quòd in ea professi trium aut quatuor votorum voto adstringuntur non consentiendi relaxationi paupertatis, juxta eorum constitutiones ab ipsis promissæ. Utinam tale votum etiam ab aliis congruè posset emitti!

Q. 2. Quantum displiceat Christo nimia cupiditas monialium, & fuga paupertatis.

Respondet Christus S. Birgitta l. 6. revel. c. 99. his verbis: Æthiops apparebat inter moniales cum habitu monialium, ipse est dæmon cupiditatis, qui suadet eis aggregare possessiones, & castra, & plures divitias, ut ex illis lautius vivant, & distribuunt largas eleëmofynas, ut sub tali religiosa specie recedentes à paupertate mihi grata, dissolvantur paulatim, donec prævaricantes Regulam, & priorem observantiam, perdant animas. Ideo scito, quòd, nisi vigilanter caveant ab isto lupo cupiditatis, scilicet contentando se de his, quæ habent, & nihil plus volendo accrescere in possessionibus, & terrenis divitiis, inficientur ab eo etiam sanæ oves istius gregis damnabiliter, & postea à lupis dilaniabuntur immisericorditer.

NB. Magis enim mihi placet, quòd in paupertate quieta

quieta, & sancta, quam profitebantur, vivant, & contententur, quam quod terrena cura regiminis temporalium implicantes se, de distributione eleemosynarum bonorum aliorum inaniter gloriantur. *Hec ibi.*

Q. 3. Quid de Monachis paupertatis rigorem fugientibus senserint SS. PP. Hieronymus & Bernardus.

R. 1. Quod viliter sentiant de talibus S. Hieron. Epist. ad Nepotianum ita conqueritur: *Nonnulli sunt ditiores Monachi, quam fuerant ante seculares: qui possideant opes sub Christo paupere, quas sub locuplete & fallaci diabolo habere non poterant. Natus in paupere domo, & in gurgure rusticano, qui vix milio, & cibario pane rugientem satiare ventrem poteram, nunc simillam & mella fastidio.* &c. h. i.

R. 2. S. Bern. homil. 4. super missus est ita invehitur contra illos. *Video quiddam, quod sine dolore videri non debet, post aggressam Christi militiam rursus implicari secularibus, rursus terrenis cupiditatibus immergi: sed contra sui Imperatoris dictum, concupiscere aliena, & sua cum lite repetere: ita nec se mundo, nec sibi mundum crucifixerunt.* h. i.

Q. 4. Ex quibus eluceat Religiosorum cupiditas opposita paupertati.

R. Quod ex tribus, scilicet 1. nimis affici ad res viles, 2. Contendere de illis retinendis. 3. Nimis sollicitum esse de futuris. De his tribus accipe tres auctoritates.

Prima est Danielis Abbatis sic loquentis apud

Cassianum collat. 4. c. ult. Vitium avaritiae, & cupiditatis, quod erga species pretiosas exercere non possunt, circa viliores materias retinentes, non abscidisse, sed commutasse se probant pristinam passionem. Nam nimia de vincti diligentia erga curam psiathii, sportelle, codicis, matre, aliarumque similium rerum quamvis vilissimarum, eadem tamen, qua ante libidine detinentur. h. i.

Secunda est ejusdem Cassian. collat. 1. c. 6. Plerique nonnulli tanto zelo codicem servant, ut eum ne leniter legi quidem, vel contingi ab aliquo patiantur. Cumque omnes divitias suas pro Christi amore disperferint, pristinum tamen cordis affectum in rebus minimis retinentes &c. Euseb. Emiffen. homil. 5. ad Monach. Inde est, quod de rebus pravissimis interdum excitamur, & pro vilium rerum appetitu vilissimas contentiones movemus. Et inter hac quomodo exultat adversarius noster, quando nos videt maxima contempisse, ut in minimis deformius vinceremur. &c.

Tercia est Abbatis Piamonis apud Cassian. collat. 18. c. 8. Isti vero non solum in crastinum, sed etiam in multorum annorum spatio infidelem sollicitudinem prorogantes, aut mendacem Deum aut inopem credunt, qui promissam quotidiani victus, atque indumentorum sufficientiam praeberere eis aut non possit, aut nolit.

h. i.